

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: P. J.
bytem .....

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
se sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2019, č. j. KUZZL/16369/2019,
sp. zn. KUSP 16369/2019/PŽÚ/Kli,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Správní orgány shledaly žalobce vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití. Provedl podle nich schválnost svému sousedovi. Vytahal mu z ještě nezatuhlého betonu sloupky od úředně povoleného plotu. Podle žalobce však správní orgány vyšly z nepravdivých výpovědí poškozeného souseda a jeho přítelkyně. Krajský soud proto musel posoudit, zda správní orgány opravdu v potřebném rozsahu a spolehlivě zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Dne 23. 11. 2017 soused žalobce („poškozený“) oznámil policii, že mu žalobce poškodil plot. Poškozený si o den dříve nechal zasadit do betonu pět kovových tyčí o délce 150 cm. Žalobce mu je ovšem z betonu vytahal a pohodil na zem. Má s ním totiž dlouhodobě spory o místo, kde má plot stát. Jedná se o problémového souseda, který mu vytržením tyčí provedl schválnost. Policie na místě pořídila fotodokumentaci. Oslovila také žalobce, který svoji vinu popřel. Následně policie věc oznámila Magistrátu města Zlína („Magistrát“).
3. Magistrát ve věci nařídil na 24. 1. 2018 ústní jednání. Předvolal žalobce a poškozeného. Žalobce vypověděl, že v daném místě bydlí 40 let. A až do roku 2014, kdy se přistěhoval poškozený, neměl problémy se sousedy. Žalobce měl na hranici pozemků mezi domy, jež patří statutárnímu městu Zlín, ovocné keře. Poškozený mu je odstranil. Žalobce také na místě postavil provizorní plot, který však na výzvu města musel odstranit. O hranici pozemků probíhaly další spory řešené i místním šetřením statutárního města Zlín, jehož pracovnice sprejem vytyčovala, kudy hranice běží. Město pak prý povolilo poškozenému stavbu plotu. Žalobci však na stavebním úřadě řekli, že žádné řízení neproběhlo. Po dalších sporech o tom, kde má kdo co povolené a volání policie žalobcem po zahájení stavby plotu, jej samotného v listopadu kontaktovala policie, že poškozenému někdo vytahal sloupky z betonu. Žalobce o tom ale nic neví.
4. Během ústního jednání vypovídal i poškozený. Odkázal na spory ohledně zaužívaných částí pozemku, který mezi domy žalobce a poškozeného vlastní statutární město Zlín. Stavební úřad v listopadu 2017 vydal územní souhlas a stavební povolení pro stavbu plotu. Vytyčil hranice pozemku. Poškozený si pak najal firmu, aby stavbu zahájil. Přesně v den zahájení stavby žalobce volal policii, že se stavbou plotu nesouhlasí. Poškozený se dne 23. 11. 2017 v ranních hodinách podíval z okna a viděl žalobce, jak vytahuje jeden z posledních sloupků. Beton ještě nebyl zatuhlý. Žalobce tím zničil práci stavební firmy, kterou následně musel poškozený zaplatit. Přebetování vytažených sloupků žalobce doložil fakturou od stavební firmy. Poškozený proto uplatnil nárok na náhradu škody v částce 1.115 Kč. Svědkem události byla jeho přítelkyně Petra Pavlíková („svědkyně“). Žalobce podepsal protokol včetně výpovědi poškozeného.
5. Magistrát poté předvolal svědkyni. Vyslechl ji dne 5. 3. 2018. Uvedla, že ona a poškozený mají se žalobcem více problémů. Ještě předtím si udělali v daném místě plot z tují. Žalobce jim je ale vytrhal. Dne 22. 11. 2017 jim firma zasadila sloupky do betonu. Poškozený je pořád kontroloval, protože měl strach, že se něco stane. Kolem 5:00 dne 23. 11. 2017 vstávali a poškozený viděl, jak žalobce vytrhává poslední asi 3-4 sloupky. Svědkyně doběhla k oknu. Viděla žalobce, jak tam stojí. Sloupky viděla pohozené na zemi. Beton nestihl do rána vytuhnout, proto se žalobci podařilo je vytáhnout. Hned to neřešili. Poškozený nejprve svědkyni doprovodil na autobus a až pak zavolal policii. Žalobce se pod protokol o výslechu svědkyně podepsal.
6. Žalobce sám pak na stejném ústním jednání dodal, že svědkyni nezná. Viděl ji u Magistrátu poprvé. Nechápe, jak by s ní mohl mít spory. Jde o smyšlené svědectví. V jiných případech navíc poškozený vždy hned volal policii. Neví, proč to neudělal i nyní. Sloupky mohl vytrhat někdo ze sousedů nebo poškozený sám, aby vyvolal spor. Žalobce přijel asi v 12:00

z obchodu a viděl, jak tam sloupky leží na zemi. Při ranním odjezdu si ničeho nevšiml. Šla s ním paní Irena Pravdová („svědkyně žalobce“), která to může dosvědčit. Svědkyně žalobce se ústního jednání účastnila, proto ji Magistrát rovnou vyslechl také. Uvedla, že u žalobce v daný den byla. Ráno cestou do obchodu již viděla sloupky vytrhané. Žalobce je vytrhávat neviděla. Těžko by něco takového dělal.

7. Magistrát vydal dne 23. 5. 2018 rozhodnutí č. j. 065148/2018, sp. zn. MMZL 155201/2017 („první rozhodnutí Magistrátu“), kterým shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích („zákon o některých přestupcích“). Žalobce podle Magistrátu narušil občanské soužití a dopustil se schválnosti vůči poškozenému tím, že dne 23. 11. 2017 kolem 5:00 na ulici Podvesná XII u domu č. p. 1420 úmyslně a schválně vytrhnul z betonu pět kovových tyčí o celkové délce 150 cm, čímž poškozenému způsobil škodu ve výši 1.115 Kč. Žalobce se proti prvnímu rozhodnutí Magistrátu odvolal. Spisová dokumentace následně obsahuje stavebně-právní podklady ke spornému místu, fotografie, na nichž žalobce ořezává stromy, a fotografie z Google Maps.
8. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 18. 7. 2018, č. j. KUZL/45265/2108, sp. zn. KUSP/45265/2018/PŽÚ/Sch („první rozhodnutí žalovaného“), zrušil první rozhodnutí Magistrátu pro porušení práva účastníků řízení na seznámení se s podklady a vyjádření se k nim podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád („správní řád“). Uvedl ovšem, že z provedeného dokazování vyplývají dlouhodobé spory ohledně hranice pozemků mezi domy. Výpovědi poškozeného a svědkyně na sebe navazují a tvoří logický celek. Ke spáchání schválnosti z nich vyplývá motiv žalobce, který dlouhodobě nesouhlasí s navrženou hranicí. Žalovaný ovšem doporučil Magistrátu, aby doplnil dokazování o dotaz na poškozeného, ze kterého okna viděl žalobce a konkrétně jaké sloupky (či sloupek) jej viděl vytahovat. Magistrát se měl zabývat i tím, zda na konci listopadu v brzkých ranních hodinách mohl poškozený žalobce vidět. Kromě toho se Magistrát měl obrátit na policii s dotazem, kdy ji žalobce na místo přivolal, případně na další sousedy, zda něco neviděli. Námitku nevěrohodnosti svědkyně žalovaný shledal nedůvodnou. V její výpovědi neshledal nic účelového. Jako nedůvodnou označil také námitku, že stavba plotu neprošla povolovacím řízením.
9. V dalším řízení policie sdělila Magistrátu, že se na ni poškozený obrátil v 6:34 ráno. Na místo přijela v 14:30, pravděpodobně po dohodě s poškozeným. Dne 4. 10. 2018 se pak konalo další ústní jednání za účasti poškozeného a žalobce. Ten požadoval nové předvolání svědkyně. Výpověď ve spise se liší od toho, co opravdu řekla. Poškozený pak k viditelnosti incidentu uvedl, že přímo nad plotem je pouliční lampa, která svítila, takže viditelnost byla stoprocentní. Vše viděl z okna kuchyně. Poškozený doplnil náčrt situace, který je součástí spisu. Vzdálenost místa plotu od okna je asi sedm metrů. Viděl na ni zřetelně. Policii volal asi v 6:30. Nevolał ji hned, protože nešlo o život. Žalobce mu toho již v minulosti mnoho vytrhal, např. túje a živý plot. To také hned nevolal policii. Policie přijela po jeho návratu z práce. Viděl žalobce vytrhávat poslední sloupky, které červeně zvýraznil v náčrtu. Plot vadí pouze žalobci nikomu jinému, všichni sousedi jsou na jeho straně. Poškozený žalobce nevyfotil, protože byl ráno u okna v trenkách a nestihl by to. Žalobce odmítl protokol o výpovědi poškozeného podepsat, protože se podle něj nezakládala na pravdě.

10. Magistrát vydal nové rozhodnutí ve věci dne 10. 1. 2019, č. j. MMZ“ 004499/2019, sp. zn. MMZL 155201/2017 („druhé rozhodnutí Magistrátu“). Výrok o vině zněl stejně jako v případě prvního rozhodnutí Magistrátu (viz bod 7 výše). Žalobci uložil pokutu ve výši 500 Kč. Vyšel z výpovědi poškozeného a svědkyně, o jejichž slovech neměl důvod pochybovat. Žalobce měl možnost ve vztahu k výpovědi svědkyně uplatnit svá procesní práva. Výpověď svědkyně žalobce pak podle Magistrátu nepřinesla žádné nové skutečnosti. Magistrát uznal, že nemá k dispozici přímý důkaz. Ale mohl vyjít z tvrzení poškozeného, že zřetelně viděl žalobce, jak vytrhává minimálně tři poslední sloupky, což podporuje nepřímé svědectví svědkyně, která samotné jednání žalobce neviděla, ale viděla ho na místě činu v momentě po vytrhání sloupků. Magistrát také vzal za prokázané, že poškozený mohl plot stavět, a že žalobce s jeho stavbou nesouhlasí. Již dříve nerespektoval hranici mezi pozemky. Veškeré nepřímé důkazy korespondují s výpovědí poškozeného, s ním tvoří logický celek. Tento celek prokazuje všechny okolnosti spáchaného skutku a nade vše rozumnou pochybnost staví na jisto, že se protiprávního jednání dopustil právě žalobce. Lze těžko připustit, že by se jiná osoba chtěla dopustit takové schválnosti proti poškozenému. Nic pak nenasvědčuje tomu, že by on sám sloupky vytahal, aby tak vyvolal nový spor.
11. Žalobce se proti druhému rozhodnutí Magistrátu opět odvolal. Žalovaný ovšem tentokrát rozhodnutím ze dne 17. 4. 2019, č. j. KUZL/16369/2019, sp. zn. KUSP 16369/2019/PŽÚ/Kli („druhé rozhodnutí žalovaného“), zamítl odvolání žalobce a potvrdil druhé rozhodnutí Magistrátu. Žalovaný uvedl, že nemá pochyb o úmyslné schválnosti žalobce vůči poškozenému. S vytyčenou hranicí mezi pozemky se neztotožňuje. Neustále ji zpochybňuje, přestože jej statutární město Zlín uvědomilo, kudy vede, a žalobce měl ke stavbě plotu povolení. Žalovaný v rozhodnutí vysvětluje, že motiv žalobce je více než zřejmý. Při protiprávním jednání jej viděl poškozený z kuchyně. Žalovaný nemá důvod mu nevěřit nebo jeho výpověď zpochybňovat. Tvrzení, že v daný den brzy vstával, potvrdila i svědkyně, kterou posléze doprovodil na autobus. Ta také venku viděla žalobce, nikoliv jinou osobu. Poškozený asi hodinu a půl po incidentu volal policii. Tento čas není pozdní a odpovídá době odchodu do práce a závažnosti zjištěného přestupku. Jak poškozený uvedl, nešlo o život. Za věrohodné žalovaný označil i to, že si poškozený oplocení hlídal vzhledem k dřívějším negativním zkušenostem se žalobcem. Žalovaný pak v reakci na námitky žalobce uvedl, že nemá důvod považovat výpověď svědkyně za zmanipulovanou. Protokol o její výpovědi žalobce podepsal. Stvrdil tak, že vypovídala, co protokol uvádí. Tato výpověď koresponduje s tím, co tvrdí poškozený. Pro rozhodnutí ve věci byla podle žalovaného stěžejní výpověď poškozeného, který odvolatele přímo viděl. Jedná se tedy o přímý důkaz. Svědkyně jeho výpověď jen potvrzuje.

III. Obsah žaloby

12. Žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s důkazy, které by jednoznačně a nepochybnitelně prokázaly spáchání přestupku. Konání uvedeného v rozhodnutí žalovaného se nedopustil, ani cizí majetek nepoškodil. Rozhodnutí žalovaného se zakládá na zmanipulované výpovědi proti jeho osobě. Na první jednání se nedostavil ani poškozený, ani svědkyně. Podle žalobce reálně vypovídala jinak, než jak to zachycoval protokol o její výpovědi. Výpověď byla pozměněná v tom smyslu, že poškozený a svědkyně byli vzhůru a viděli jej. Magistrát se poté řídil touto nepravdivou výpovědí.

Žalobce dodává, že pokud by někdo viděl nějakou osobu vytrhávat jeho plot, pak je nepravděpodobné, že by ani neotevřel okno a na pachatele nezavolal, nebo v tom okamžiku nezavolal policii, která přijela až v odpoledních hodinách toho dne. Podle žalobce poškozený a svědkyně neviděli nic. Výpovědi vykonstruovali, aby poškodili žalobce. Při každém dalším jednání s Magistrátem se jejich výpovědi rozcházejí v časech událostí a skutečností, které vlastně viděli.

13. Za velmi sporné žalobce označuje i tvrzení, že v listopadu bylo v 5:00 ráno možné rozpoznat a identifikovat nějakou osobu, obzvláště pokud pouliční osvětlení není mezi domy, ale před domem žalobce. Nadto žalobce namítá, že je invalidním důchodcem a chodí o holi. Nedojde dál než 50 metrů bez odpočínutí a není fyzicky zdatný vytrhávat ze země ploty.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný neměl důvod považovat výpověď svědkyně za smyšlenou. Byla přítelkyní poškozeného, v jehož domě bydlela krátkou dobu. Proto není s podivem, že ji žalobce neznal a že ona naopak věděla o problémech mezi žalobcem a poškozeným. Žalobce v žalobě zavádí, protože svědkyně vypovídala pouze jednou. Poškozený také vysvětlil, proč hned neotevřel okno a na žalobce nezavolal, jakmile jej viděl vytrhávat sloupky. Magistrát také dostatečně prošetřil námitku nedostatečného osvětlení. Ke špatné fyzické kondici žalobce žalovaný uvádí, že spis obsahuje fotodokumentaci, na níž žalobce ořezává větve stromů. I z dalších podkladů plyne, že na tom nebyl tak špatně, protože sadil keře a okopával je. Jeho fyzická kondice tedy mohla stačit na to, aby vytahal kovové tyče z nezatvrdlého betonu. Obzvláště pokud s jejich umístěním nesouhlasil.

V. Jednání ve věci

15. Dne 31. 3. 2021 se u krajského soudu konalo jednání. Po zahájení jednání se žalobce i žalovaný vyjádřili k meritu věci. Žalobce kromě dříve námitek uplatněných namítl podjatost úředních osob Magistrátu. Následovala rekapitulace spisového materiálu včetně správního spisu. Z něj krajský soud vypíchl obsah jednotlivých výpovědí, listin a fotografií. Účastníci řízení neměli žádné další důkazní návrhy. Po závěrečných návrzích a krátkém přerušení krajský soud vyhlásil tento rozsudek.

VI. Posouzení věci krajským soudem

16. Žaloba splňuje podmínky své přípustnosti. Podala ji oprávněná osoba [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)] v zákonné lhůtě (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).
17. V průběhu řízení před krajským soudem došlo ke změně ve složení soudu. Samosoudkyni, které byla věc původně přidělena, ke dni 31. 12. 2020 zanikla funkce soudkyně z důvodů podle § 94 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. V souladu s platným rozvrhem práce krajského soudu pro rok 2021 byla tato věc přidělena novému samosoudci. Oba účastníci měli možnost namítnout jeho podjatost při jednání. Námitku podjatosti však nevznikli.
18. Žaloba je nedůvodná.

19. Ve věci jde o to, zda správní orgány zjistily spolehlivě skutkový stav a prokázaly úmyslné narušení občanského soužití žalobcem, který se podle nich vůči poškozenému dopustil schválnosti. Po skutkové stránce jde konkrétně o to, zda správní orgány prokázaly, že žalobce dne 23. 11. 2017 kolem 5:00 na ulici Podvesná XII u domu č. p. 1420 úmyslně a schválně vytrhnul z betonu pět kovových tyčí o celkové délce 150 cm, čímž poškozenému způsobil škodu ve výši 1.115 Kč.
20. Hlavní použitelné právní pravidlo zní, že v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku tak leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se deliktního jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (*in dubio pro reo*). Obviněnému stačí k tomu, aby jej správní orgán nemohl za přestupek postihnout, rozumná pochybnost o otázce, zda se předmětného jednání dopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS, bod 18, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30, bod 15). Z toho vyplývá, že pokud obviněný uvede v řízení tvrzení ke skutkovým okolnostem případu (příp. navrhne k jejich prokázání důkazy), pak se s nimi správní orgán musí vypořádat (viz body 20-22 citovaného usnesení č. j. 5 As 126/2011-68, či bod 16 citovaného rozsudku 1 As 60/2016-30).
21. Co se důkazních možností za účelem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, týče, upravují je § 51-56 správního řádu. V tomto konkrétním případě se Magistrát opíral o listiny (§ 53 správního řádu) a hlavně svědecké výpovědi (§ 55 správního řádu). Správní orgán musí hodnotit (1) relevanci důkazu, (2) zákonnost důkazu, (3) pravdivost důkazu, (4) zda je důkaz přímý nebo nepřímý. Vinu lze z nepřímých důkazů dovozovat jen tehdy, pokud tyto důkazy tvoří ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Logická a ničím nenarušovaná soustava vzájemně se doplňujících nepřímých důkazů musí spolehlivě prokazovat všechny okolnosti spáchaného skutku, majícího znaky skutkové podstaty přestupku, nad vší rozumnou pochybnost stavět najisto, že se jednání dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postižen, a současně vylučovat možnost jiného závěru (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2007, č. j. 8 As 10/2006-48).
22. Důkazy však nelze hodnotit izolovaně, teprve zhodnocením všech důkazů společně lze dospět k závěru o skutkových okolnostech případu. V celku správní orgán důkazy hodnotí, až provede všechny, jež považuje za dostačující ke zjištění relevantních skutečností. Podle § 50 odst. 4 správního řádu pak správní orgán hodnotí důkazy zásadně podle volné úvahy. Přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít. Důkazy se hodnotí jak jednotlivě, tak v souhrnu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 84/2009-77).
23. Podle krajského soudu Magistrát zjistil skutkový stav spolehlivě. Prokázal v potřebném rozsahu bez myslitelných pochybností, že se právě žalobce dopustil přestupku, z jehož

spáchání jej vinil. Jak plyne z odůvodnění jeho druhého rozhodnutí i druhého rozhodnutí žalovaného, vyšel nejprve z výpovědi samotného poškozeného. Ta poskytla přímý důkaz o jednání žalobce. Přes některé dílčí nesrovnalosti v průběhu řízení (v čase činu či počtu sloupků, jejichž vytažení viděl) nemá ani krajský soud důvod pochybovat o tom, že poškozený viděl žalobce při činu. Krajský soud doplňuje, že poškozený vypovídal hned dvakrát: před prvním rozhodnutím Magistrátu a po prvním rozhodnutí žalovaného znovu před druhým rozhodnutím Magistrátu. Tato jeho výpověď byla detailnější a reagovala na požadavky žalovaného vznesené v jeho prvním rozhodnutí, aby poškozený osvětlil, ze kterého okna svého domu žalobce viděl, a aby také správní orgán prošetřil, zda ono listopadové ráno vůbec mohl žalobce vidět. Poškozený vypověděl, že žalobce viděl ze své kuchyně. A viditelnost zajišťovala pouliční lampa nad plotem.

24. Žalobce výpověď poškozeného napadá pro jím vnímanou opožděnost jeho reakce. Považuje za nepravděpodobné, že pokud někdo vidí jiného, jak mu vytrhává, tak že by ani neotevřel okno a na pachatele nezavolal, nebo v tom okamžiku nezavolal policii. V očích krajského soudu naopak jednání poškozeného poté, co viděl žalobce, hodnověrnost jeho výpovědi zvyšuje. Jeho klidné řešení odrážející předcházející zkušenost se žalobcem s tím, že „nešlo o život“, správní orgány správně vyhodnotily tak, že nezpochybňovalo pravdivost jeho tvrzení o počínání žalobce. Kromě toho poškozený svoji výpověď doprovodil náčrtem situace, který ji dokládá. Doplnuje ji i výpověď svědkyně a listiny obsažené ve spise, zejména stavebně-právní podklady k povolení stavby plotu. Po procesní stránce pak žalobce měl možnost se účastnit výpovědi poškozeného, mohl mu klást otázky a vyjádřit se k ní. V neposlední řadě – jak správně podotýká žalovaný – obsah jeho první výpovědi sám žalobce stvrdil svým podpisem. Správní orgány proto podle krajského soudu vyhodnotily tento důkazní prostředek a důkazy z něj plynoucí správně. Nelze jim pak vytýkat, že se o něj jako o přímý důkaz opřely.
25. Druhým stěžejním důkazem byl obsah výpovědi svědkyně. Ta již neviděla žalobce „v akci“ při vytahování sloupků. Nešlo tedy o přímý důkaz. Ale viděla žalobce těsně poté na místě činu. Spatřila také sloupky pohozené na zemi. Kromě toho doplnila kontext a stejně jako poškozený zmínila dřívější zkušenost se žalobcem, konkrétně v podobě vytrhání tují. Do toho zapadá její zmínka o obavách poškozeného, že se opět něco stane. A v neposlední řadě tato výpověď doplňuje výpověď poškozeného i ohledně následného dění (doprovod svědkyně na autobus a následné kontaktování policie). Žalobce sice tvrdí, že tato výpověď byla zmanipulovaná, a že se její písemné zachycení odlišuje od toho, co svědkyně reálně tvrdila. Těmto tvrzením však nic nenasvědčuje. Žalobce k tomu sám nevznáší žádné důkazy. Tuto jeho argumentaci proto krajský soud nemůže tváří v tvář obsahu spisového materiálu považovat za pádnou. Žalobce navíc i tentokrát měl v řízení neomezenou možnost uplatnit svá procesní práva včetně přítomnosti u výpovědi svědkyně a vyjádření se k ní. Jak ovšem opět žalovaný dodává, protokol o výslechu svědkyně žalobce podepsal, byť její výpověď pak zpochybňoval. Nečinil tak ovšem přesvědčivě. Na jeho pochybnosti například o známosti svědkyně, lze přitom logicky odpovědět krátkou dobou, po kterou u poškozeného bydlí.
26. Žalobce pak výslovně zpochybňuje možnou viditelnost jeho činu s ohledem na brzkou ranní hodinu a podzimní roční období, kdy v tuto hodinu bývá tma. Žalobce tvrdí, že pouliční osvětlení je před jeho domem a nemohlo podle něj dané místo osvětlovat.

Poškozený vypověděl, že je pouliční lampa přímo nad plotem. Ve správním spise je fotodokumentace znázorňující úpravu stromů, v jejíž levé části je pouliční lampa vidět [k důkaznímu použití obsahu správního spisu ve správním soudnictví viz např. např. rozsudky ze dne 27. 9. 2006, č. j. 7 Afs 39/2005-53, ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56 atp.]. Jde v kontextu dalších fotografických podkladů podle všeho o pohled z kuchyně domu poškozeného. A plyne z ní, že žalobce i poškozený popisují postavení lampy pravdivě. Z pohledu žalobce je před jeho domem. Z pohledu z kuchyně domu poškozeného je přímo nad místem, kde měl být plot. S ohledem na její umístění je poté hodnověrné, jak tvrdí poškozený, že dané místo silně a dostatečně osvětlovala. Naopak se nezdá být pravděpodobné, že by tomu tak nebylo, jak nyní namítá žalobce. Pokud tedy správní orgány důkazně vyšly z tvrzení poškozeného o viditelnosti všeho dění díky dané pouliční lampě, nelze jim to vytýkat.

27. V tomto celkovém kontextu krajský soud nepovažuje za důvodnou ani námitku žalobce, že mu jeho zdraví neumožňovalo, aby sloupky vytahal. Jak argumentuje žalovaný, ve spise obsažená fotodokumentace ukazuje, jak žalobce ořezává větve stromů a podílí se na péči i okolní křoviny a stromy. Podle výpovědi svědkyně také v minulosti vytrhával poškozenému túje a živý plot. Tímto argumentem tedy žalobce krajský soud také nepřesvědčil. V neposlední řadě je třeba dodat, že poškozený doložil i vzniklou škodu na základě faktury od stavební firmy.
28. Podle krajského soudu proto Magistrát prokázal, že žalobce dne 23. 11. 2017 kolem 5:00 na ulici Podvesná XII u domu č. p. 1420 úmyslně a schválně vytrhnul z betonu pět kovových tyčí o celkové délce 150 cm, čímž poškozenému způsobil škodu ve výši 1.115 Kč. Úmyslně tedy narušil občanské soužití, protože se vůči poškozenému dopustil schválnosti. Důkazy o těchto skutečnostech – kde výpověď poškozeného je dokonce přímým důkazem - tvoří ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Spolehlivě prokazují všechny okolnosti spáchaného skutku, majícího znaky skutkové podstaty přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích. A nade vši rozumnou pochybnost staví najisto, že se jednání dopustil právě žalobce. Současně vylučují možnost jiného závěru. Z výpovědi poškozeného, svědkyně a ostatně i samotného obviněného (viz bod 3 výše) lze dovozovat i jeho motiv, tj. další pokračování v sousedských sporech mezi žalobcem a poškozeným.
29. Krajský soud tedy shrnuje, že pokud žalobce namítá nedostatečné prokázání jeho přestupku, pak jsou tyto jeho námitky nedůvodné. Při jednání také žalobce namítal podjatost úředních osob Magistrátu, ale tuto námitku nevznnesl v žalobě. Jde tak o námitku opožděnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).

VII. Závěr a náklady řízení

30. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává přímo u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 31. března 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce